ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 16.01.1992 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

8

ZÁKON
Slovenskej národnej rady

z 3. decembra 1991

o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a o konaní pred ním

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
Organizácia ústavného súdu

§ 1

(1) Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti[1]) rozhoduje v pléne alebo v senátoch.

(2) Plénum Ústavného súdu tvoria všetci sudcovia Ústavného súdu (ďalej len „sudcovia“).

(3) Senát Ústavného súdu (ďalej len "senát") sa skladá z predsedu senátu a dvoch sudcov.

Plénum Ústavného súdu

§ 2

(1) Plénum Ústavného súdu rozhoduje

a) o súlade zákonov Slovenskej národnej rady a zákonných opatrení jej predsedníctva s ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady,

b) o súlade nariadení vlády Slovenskej republiky, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady,

c) o tom, či rozhodnutie o rozpustení politickej strany alebo politického hnutia, ktorých činnosť sa obmedzuje na územie Slovenskej republiky, je v zhode s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia alebo s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady, ako aj s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanými a vyhlásenými Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou,

d) o ústavnosti a zákonnosti volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánov miestnej samosprávy.

(2) Plénum Ústavného súdu ďalej rozhoduje

a) o stanoviskách podávaných Ústavnému súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,[2])

b) o výklade ústavných zákonov Slovenskej národnej rady,

c) o návrhoch na začatie konania podávaných Ústavnému súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,[3])

d) o súhlase na trestné stíhanie alebo kárne stíhanie sudcu alebo na jeho vzatie do väzby,

e) o návrhu na odvolanie sudcu na základe výsledkov kárneho konania,

f) o svojich vnútorných pomeroch, najmä o spravovacom a rokovacom poriadku Ústavného súdu.

§ 3

(1) Zasadnutie pléna Ústavného súdu zvoláva, jeho program určuje a jeho rokovanie vedie predseda Ústavného súdu.

(2) Rokovanie pléna Ústavného súdu je neverejné; zúčastňujú sa ho však predsedom Ústavného súdu prizvaní pracovníci Kancelárie Ústavného súdu a v príslušnej časti rokovania osoby, ktorých prítomnosť je potrebná z procesných dôvodov.

(3) Plénum Ústavného súdu môže rozhodnúť, že sa jeho rokovanie alebo časti rokovania môžu zúčastniť aj iné osoby.

(4) Predseda Ústavného súdu môže poveriť niektorého zo sudcov prípravou podkladov potrebných na rozhodnutie pléna Ústavného súdu a referovať o nich na jeho zasadnutí (ďalej len „referent“).

(5) Predseda Ústavného súdu vedie rokovanie pléna Ústavného súdu tak, aby sa prerokovali všetky sporné otázky a aby každý sudca mohol o nich rozhodnúť v súlade so svojím sudcovským presvedčením.

(6) Plénum Ústavného súdu sa uznáša nadpolovičnou väčšinou všetkých svojich členov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, je návrh zamietnutý.

(7) Pri hlasovaní pléna o rozhodnutí môžu byť prítomní len sudcovia a zapisovateľ.

Senát Ústavného súdu

§ 4

(1) Senát rozhoduje o všetkých veciach, ktoré nie sú podľa § 2 zverené do pôsobnosti pléna Ústavného súdu.

(2) O prítomnosti na rokovaní senátu a o poverení referenta platia ustanovenia § 3 ods. 2 až 4 obdobne; právomoc pléna Ústavného súdu tu vykonáva senát, právomoc predsedu Ústavného súdu predseda senátu.

§ 5

(1) Stálych členov senátu určuje plénum Ústavného súdu na dobu jedného roka.

(2) Stáli členovia senátu volia predsedu senátu. Vo funkcii predsedu sa stáli členovia senátu striedajú podľa pravidla, ktoré ustanoví spravovací a rokovací poriadok Ústavného súdu. Neprítomného predsedu zastupuje vekom najstarší stály člen senátu.

(3) Neprítomného člena senátu dočasne zastúpi iný sudca, ktorého určí predseda Ústavného súdu podľa pravidla, ktoré ustanoví plénum Ústavného súdu. Rovnako sa postupuje, ak je člen senátu vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie.

§ 6
Predseda Ústavného súdu

(1) Predseda Ústavného súdu vykonáva správu tohto súdu, najmä zabezpečuje jeho riadny chod po stránke personálnej, organizačnej, hospodárskej a finančnej.

(2) Predsedu Ústavného súdu v určenom rozsahu a v neprítomnosti predsedu v plnom rozsahu zastupuje podpredseda Ústavného súdu.

Kancelária Ústavného súdu

§ 7

(1) Úlohy spojené s organizačným, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti Ústavného súdu vykonáva Kancelária Ústavného súdu (ďalej len „kancelária“).

(2) Vedúceho kancelárie vymenúva a odvoláva predseda Ústavného súdu.

(3) Vedúci kancelárie plní voči pracovníkom Ústavného súdu, s výnimkou jeho sudcov, funkciu vedúceho organizácie.

§ 8

(1) V kancelárii sú činní poradcovia Ústavného súdu. Poradcovia musia mať právnické vzdelanie a potrebnú predchádzajúcu prax v právnickom povolaní.

(2) Poradcovia Ústavného súdu môžu byť predsedom Ústavného súdu alebo predsedom senátu poverení vykonať jednotlivé úkony, ktoré inak patria referentovi (§ 3 ods. 4), najmä vypočuť svedkov alebo znalcov a obstarať listiny potrebné na rozhodnutie. Nemôžu však vypočúvať účastníkov konania ani ich zástupcov.

DRUHÁ ČASŤ
Postavenie sudcov ústavného súdu

§ 9

(1) Sudcovia Ústavného súdu sú pri rozhodovaní viazaní ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady.

(2) Pri rozhodovaní o súlade nariadení vlády Slovenskej republiky, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky so zákonmi Slovenskej národnej rady a vo volebných veciach sú sudcovia viazaní aj zákonmi Slovenskej národnej rady.

(3) Pri rozhodovaní o súlade všeobecne záväzných vyhlášok obcí a všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi sú sudcovia viazaní aj ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia.

Vznik a zánik funkcie sudcu

§ 10

(1) Návrh na voľbu a odvolanie sudcu môže podať

a) Predsedníctvo Slovenskej národnej rady,

b) vláda Slovenskej republiky,

c) predseda Ústavného súdu.

(2) Ustanovenia odseku 1 písm. a) a b) platia obdobne pre voľbu a odvolanie predsedu a podpredsedu Ústavného súdu. Pred rozhodnutím o odvolaní predsedu alebo podpredsedu Ústavného súdu si predseda Slovenskej národnej rady vyžiada stanovisko pléna Ústavného súdu.

§ 11

(1) Ak sa uvoľní funkčné miesto sudcu, oznámi to predseda Ústavného súdu Predsedníctvu Slovenskej národnej rady a vláde Slovenskej republiky.

(2) Návrh predsedu Ústavného súdu uvedený v § 10 ods. 1 písm. c) musí byť prerokovaný plénom Ústavného súdu.

(3) Kandidát, ktorý nebol zvolený za sudcu, môže byť opätovne navrhnutý na zvolenie najskôr o tri roky.

(4) Sudca nemôže vykonávať svoju funkciu bez zloženia sľubu. Odmietnutie zložiť sľub má za následok stratu funkcie.

§ 12

Návrh na pozbavenie imunity sudcu alebo na jeho vzatie do väzby podáva generálny prokurátor Slovenskej republiky, ktorý sa na zasadnutí pléna Ústavného súdu zúčastňuje s právom navrhovať dôkazy. Ak nebol súhlas na pozbavenie imunity alebo vzatie do väzby sudcu udelený, nemožno návrh z tých istých dôvodov opakovať.

§ 13

(1) Vzdanie sa funkcie oznámi sudca predsedovi Ústavného súdu; predseda Ústavného súdu oznámi vzdanie sa svojej funkcie predsedovi Slovenskej národnej rady.

(2) Ak nedôjde k inej dohode, zaniká funkcia sudcu uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov po doručení oznámenia.

(3) Ak sa sudca Ústavného súdu stane poslancom alebo členom vlády, zaniká jeho funkcia sudcu dňom zloženia sľubu poslanca alebo člena vlády.

(4) Zánik funkcie sudcu berie na vedomie Predsedníctvo Slovenskej národnej rady.

§ 14

(1) Návrh na odvolanie sudcu z funkcie[4]) podávajú orgány uvedené v § 10 ods. 1. Pred rozhodnutím Slovenskej národnej rady si predseda Slovenskej národnej rady vyžiada stanovisko pléna Ústavného súdu.

(2) Ak sudca vykonáva činnosť nezlučiteľnú s funkciou sudcu,[5]) vyzve ho predseda Ústavného súdu, aby túto do desiatich dní ukončil. Ak tak sudca neurobí, predseda Ústavného súdu navrhne plénu, aby rozhodlo o zlučiteľnosti činnosti s funkciou sudcu.

(3) Rozhodnutie pléna Ústavného súdu o nezlučiteľnosti vykonávanej činnosti s funkciou sudcu je pre sudcu záväzné. Ak sudca bezodkladne neukončí činnosť uvedenú v odseku 2 alebo ak sa funkcie sudcu nevzdá, podá predseda Ústavného súdu návrh na začatie kárneho konania.[6])

§ 15
Dočasné pozbavenie výkonu funkcie

(1) Ak bol podaný návrh na odvolanie sudcu alebo ak je sudca trestne stíhaný, môže byť až do rozhodnutia o návrhu na odvolanie z funkcie alebo do skončenia trestného konania dočasne pozbavený výkonu sudcovskej funkcie.

(2) O dočasnom pozbavení výkonu sudcovskej funkcie rozhoduje predseda Ústavného súdu. O dočasnom pozbavení výkonu funkcie predsedu alebo podpredsedu Ústavného súdu rozhoduje Predsedníctvo Slovenskej národnej rady.

§ 16

(1) Sudcovia sú povinní vykonávať svoju funkciu svedomie a vystríhať sa pri jej výkone i v občianskom živote všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť Ústavného súdu, vážnosť sudcu a dôveru občanov k ústavnému súdnictvu.

(2) Sudcovia sú povinní zachovávať v úradných veciach mlčanlivosť, a to aj po zániku sudcovskej funkcie. Od povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže sudcu oslobodiť predseda Ústavného súdu, predsedu Ústavného súdu môže od tejto povinnosti oslobodiť Predsedníctvo Slovenskej národnej rady.

(3) Ustanovenie odseku 2 platí aj pre pracovníkov Ústavného súdu.

§ 17

O postavení, právach a povinnostiach sudcov platia primerane ustanovenia zákona o súdoch a sudcoch.[7])

§ 18
Peňažné a ostatné požitky sudcov a poradcov

(1) Odo dňa zloženia sľubu patrí sudcom tento mesačný plat:

a) predsedovi Ústavného súdu vo výške zodpovedajúcej 115 % platu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,

b) podpredsedovi Ústavného súdu vo výške zodpovedajúcej 115 % platu podpredsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,

c) ostatným sudcom vo výške zodpovedajúcej 75 % platu podpredsedu Ústavného súdu.

(2) Poradcom Ústavného súdu patrí odo dňa nástupu mesačný plat vo výške 60 % platu sudcov Ústavného súdu.

(3) Funkčné príplatky a náhrady cestovných a iných výdavkov patria sudcom v rovnakej výške ako sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Kárna zodpovednosť

§ 19

Sudca môže byť kárne stíhaný,

a) ak porušil svoje sudcovské povinnosti,

b) ak sa správal spôsobom nedôstojným sudcu, spôsobom, ktorý narušuje autoritu jeho sudcovskej funkcie, alebo

c) ak sa dopustil konania, ktoré má znaky priestupku.

§ 20

(1) Kárne konanie vykonáva kárny senát Ústavného súdu.

(2) O odvolaní proti rozhodnutiu kárneho senátu Ústavného súdu rozhoduje odvolací kárny senát Ústavného súdu.

(3) Predsedov a členov senátov uvedených v odsekoch 1 a 2 a ich náhradníkov volí zo sudcov plénum Ústavného súdu na dobu troch rokov.

(4) Členovia kárnych senátov sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a sú viazaní iba právnym poriadkom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a Slovenskej republiky.

§ 21

(1) Kárne konanie sa začína na návrh predsedu Ústavného súdu alebo na návrh predsedu Slovenskej národnej rady.

(2) Na postup v kárnom konaní, lehotu na uloženie kárnych opatrení, druhy kárnych opatrení a na zahladenie kárneho opatrenia sa primerane použijú predpisy o kárnej zodpovednosti sudcov.[8])

§ 22
Osobitné ustanovenie o vylúčení sudcu

Sudca sa nezúčastňuje rozhodovania v pléne alebo senáte Ústavného súdu, ak sa rozhoduje v jeho veci.

TRETIA ČASŤ
Konanie na Ústavnom súde

§ 23

(1) Ústavný súd postupuje v konaní a rozhodovaní tak, aby sa v činnosti štátnych orgánov zabezpečilo dodržiavanie ústavných zákonov Slovenskej národnej rady; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom pôsobí aj na dodržiavanie zákonov Slovenskej národnej rady a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov Slovenskej republiky.

(2) Vo veciach, v ktorých rozhodnutie Ústavného súdu závisí od skutkových okolností, postupuje Ústavný súd tak, aby sa zistil skutočný stav veci a pri svojom rozhodovaní z neho vychádza.

(3) V ostatných veciach rozhoduje Ústavný súd spravidla na základe spisov príslušných štátnych orgánov a iných listín, prípadne na základe odborných posudkov, s výnimkou posudkov právnych.

§ 24

(1) Kancelária Ústavného súdu každý návrh alebo iné podanie zaeviduje a obstará všetky potrebné podklady na konanie, najmä príslušné právne predpisy, potrebné expertízy a vyjadrenia.

(2) Ak nedôjde k odmietnutiu návrhu, kancelária predloží vec na ďalšie konanie plénu alebo senátu Ústavného súdu so všetkými podkladmi.

§ 25

(1) Pri rozhodovaní sú si sudcovia rovní. Každý sudca je povinný hlasovať; predseda hlasuje posledný.

(2) Sudca, ktorý bol v pléne Ústavného súdu alebo v senáte prehlasovaný, má právo žiadať, aby jeho odchylné stanovisko bolo stručne uvedené v zápisnici o hlasovaní. Ak o to požiada, pripojí sa k zápisnici o hlasovaní ním písomne vypracované odchylné stanovisko.

§ 26

Ústavný súd rozhoduje uznesením, ak zákon nepredpisuje pre rozhodnutie inú formu. Nálezy a rozsudky Ústavného súdu sa vyhlasujú v mene republiky a verejne.

§ 27

(1) Všetky štátne orgány v Slovenskej republike sú povinné spolupracovať s Ústavným súdom. Najmä sú povinné ihneď po doručení žiadosti zasielať mu spisy, požadované vysvetlenia a s najväčším urýchlením vybavovať jeho dožiadania.

(2) Ústavný súd môže pozvať na zasadnutie osoby, ktoré môžu podať v prerokúvanej veci potrebné vysvetlenie. Pozvaná osoba je povinná sa na zasadnutie Ústavného súdu dostaviť.

(3) Osoby uvedené v odseku 2 nie sú v konaní na Ústavnom súde viazané štátnym, hospodárskym alebo služobným tajomstvom.

(4) Zhromaždenia[9]) v okruhu 100 metrov od budovy Ústavného súdu alebo od miesta, kde Ústavný súd zasadá, sú zakázané.

§ 28

Na dokazovanie, doručovanie, počítanie lehôt a na vylúčenie sudcov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Konanie o súlade právnych predpisov nižšej právnej sily s právnymi predpismi vyššej právnej sily

§ 29

Ak súd alebo iný oprávnený štátny orgán Slovenskej republiky dospeje k názoru, že

a) zákon Slovenskej národnej rady je v rozpore s ústavným zákonom Slovenskej národnej rady,

b) nariadenie vlády Slovenskej republiky alebo všeobecne záväzný právny predpis ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy Slovenskej republiky je v rozpore s ústavným alebo iným zákonom Slovenskej národnej rady,

c) všeobecne záväzná vyhláška obce alebo všeobecne záväzný právny predpis miestneho orgánu štátnej správy Slovenskej republiky je v rozpore s ústavným alebo iným zákonom Federálneho zhromaždenia, ústavným alebo iným zákonom Slovenskej národnej rady, s medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanou a vyhlásenou Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou, s nariadením vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, s nariadením vlády Slovenskej republiky, so všeobecne záväzným právnym predpisom ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy,

podá návrh Ústavnému súdu.

§ 30

Návrh na začatie konania musí obsahovať

a) označenie orgánu, ktorý návrh podáva,

b) označenie predpisu, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily sa namieta, s vyjadrením, či navrhovateľ napadá predpis v celom rozsahu alebo v jeho časti, prípadne v jednotlivom ustanovení,

c) označenie predpisu vyššej právnej sily, jeho časti, prípadne jednotlivého ustanovenia, s ktorým napadnutý predpis nie je v súlade.

§ 31

Pred rozhodnutím vo veciach uvedených v čl. 2 ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb. o Ústavnom súde Slovenskej republiky si predseda Ústavného súdu

a) vyžiada stanovisko orgánu, ktorý všeobecne záväzný právny predpis vydal,

b) môže vyžiadať stanovisko predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

§ 32

(1) Rozhodnutie Ústavného súdu, ktorým sa zistil nesúlad vo veciach uvedených v čl. 2 písm. a), b) ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb. o Ústavnom súde Slovenskej republiky sa označuje ako nález. Výroková časť nálezu sa uverejní v Zbierke zákonov.[10])

(2) Nález aj s odôvodnením sa doručuje navrhovateľovi a orgánu, ktorý predpis vydal.

(3) Uznesenie o tom, že Ústavný súd návrhu nevyhovel, sa doručí navrhovateľovi.

Konanie o rozpustení politickej strany alebo o zamietnutí jej evidencie

§ 33

(1) Návrh na preskúmanie rozhodnutia o rozpustení politickej strany alebo politického hnutia, ktorých činnosť sa obmedzuje na územie Slovenskej republiky, môže podať aj príslušná politická strana alebo politické hnutie.

(2) Návrh na preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o evidenciu politickej strany alebo politického hnutia môže podať aj prípravný výbor politickej strany alebo politického hnutia.

(3) Pred rozhodnutím vo veci si predseda Ústavného súdu alebo predseda senátu vyžiada stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

(4) Rozhodnutie Ústavného súdu sa doručuje navrhovateľovi a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

(5) Výroková časť uznesenia o rozpustení politickej strany sa oznámi v Zbierke zákonov.

(6) Rozhodnutím Ústavného súdu sú príslušné štátne orgány viazané.

Konanie vo volebných veciach

§ 34

(1) Sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať aj politická strana, ktorá sa volieb zúčastnila.

(2) Sťažnosť proti výsledku volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánu miestnej samosprávy môže podať aj protikandidát, ktorý získal aspoň 10 % hlasov. Sťažnosť môže podať aj najmenej 10 % voličov príslušného volebného obvodu; k sťažnosti musia byť pripojené podpisy a adresy týchto občanov.

§ 35

(1) Návrh na začatie konania musí obsahovať

a) označenie sťažovateľa,

b) vyjadrenie sťažovateľa o tom, či napadá voľby na celom území Slovenskej republiky alebo len v určitom volebnom obvode,

c) uvedenie dôvodov, pre ktoré sťažovateľ voľby napadá, s označením dôkazov.

(2) Návrh podľa odseku 1 treba podať do desiatich dní po oznámení výsledku volieb.

§ 36

Sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb alebo sťažnosť proti výsledku volieb obsahujúcu iba námietky, ktoré zrejme nemali vplyv na výsledky volieb, alebo sťažnosť podanú oneskorene môže pred začatím konania odmietnuť referent (§ 3 ods. 4); po začatí konania tak urobí plénum alebo senát Ústavného súdu.

§ 37

Ak nedôjde k odmietnutiu sťažnosti podľa § 36, upovedomia sa o sťažnosti, ak ide o voľby do Slovenskej národnej rady, ostatné politické strany, ktoré vo voľbách získali zastúpenie v Slovenskej národnej rade, a ak ide o voľby do orgánov miestnej samosprávy, člen orgánu miestnej samosprávy, ktorého zvolenie bolo napadnuté; umožní sa im, aby sa v určenej lehote k sťažnosti vyjadrili.

§ 38

Ústavný súd si môže nechať predložiť všetky doklady a správy týkajúce sa volieb. V prípade potreby môže nariadiť vyšetrenie a poveriť jeho vykonaním referenta (§ 3 ods. 4).

§ 39

(1) Ústavný súd môže

a) vyhlásiť voľby za neplatné,

b) zrušiť napadnutý výsledok volieb,

c) zmeniť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného kandidáta, ktorý bol riadne zvolený,

d) sťažnosť zamietnuť.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) až c) Ústavný súd rozhoduje nálezom.

(3) Výroková časť nálezu, ktorým sa voľby vyhlasujú za neplatné, sa uverejní v Zbierke zákonov. Nález aj s odôvodnením sa doručí Slovenskej národnej rade a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

(4) Rozhodnutie uvedené v odseku 1 písm. b) a c) oznámi Ústavný súd Slovenskej národnej rade alebo príslušnému orgánu miestnej samosprávy, ako aj politickým stranám a členovi orgánu, uvedeným v § 37.

(5) Uznesenie o zamietnutí sťažnosti sa oznamuje iba sťažovateľovi.

Konanie o ochrane ústavných práv a slobôd občanov

§ 40

(1) Návrh na začatie konania musí obsahovať meno a bydlisko navrhovateľa, meno a adresu jeho zástupcu, údaj o tom, čoho sa návrh týka a čo sa v ňom žiada, musí byť datovaný a podpísaný.

(2) V návrhu musí byť uvedené, ktoré občianske právo alebo sloboda zaručená ústavným zákonom Slovenskej národnej rady boli porušené, ktorým rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom a ktorého štátneho orgánu k porušeniu došlo a musí obsahovať označenie dôkazov.

(3) Návrh treba podať do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia alebo od opatrenia prípadne iného zásahu štátneho orgánu.

(4) Navrhovateľ musí byť v konaní zastúpený osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním.

§ 41

(1) Ak návrh nemá náležitosti uvedené v § 40, alebo ak je z neho alebo z obsahu napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia zrejmé, že nedošlo k porušeniu občianskeho práva alebo slobody zaručenej ústavným zákonom Slovenskej národnej rady, ak bol návrh podaný oneskorene alebo ak smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, môže návrh pred začatím konania odmietnuť referent (§ 3 ods. 4), po začatí konania tak urobí senát.

(2) Ak referent alebo senát zistí, že v návrhu sa namieta porušenie občianskeho práva alebo slobody zaručenej ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia alebo medzinárodnou zmluvou ratifikovanou a vyhlásenou Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou, postúpi vec Ústavnému súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

§ 42

(1) Ak nedôjde k rozhodnutiu podľa § 41, pripraví referent (§ 3 ods. 4) podklady pre rozhodnutie senátu. Môže zápisnične vypočuť navrhovateľa, svedkov a vykonať iné potrebné dôkazy.

(2) O vypočutie navrhovateľa alebo svedkov a o vykonanie dôkazu môže referent dožiadať príslušný všeobecný súd;[11]) dožiadaný súd postupuje podľa Občianskeho súdneho poriadku.

(3) Úkony uvedené v odsekoch 1 a 2 môže vykonať, prípadne zopakovať aj senát.

§ 43

(1) Senát môže

a) zrušiť napadnuté rozhodnutie,

b) zakázať štátnemu orgánu, aby v porušovaní práva alebo slobody pokračoval, a prikázať mu, aby vzniknuté následky odstránil, a to ak porušenie práva alebo slobody spočívalo v opatrení alebo v inom zásahu orgánu, než je rozhodnutie,

c) návrh zamietnuť.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) a b) Ústavný súd rozhoduje rozsudkom.

(3) Ak senát Ústavného súdu zrušil napadnuté rozhodnutie, koná príslušný orgán ďalej o veci. Pritom je právny názor Ústavného súdu pre tento orgán záväzný.

§ 44
Konanie v sporoch o pôsobnosť

(1) Návrh na začatie konania môže podať orgán Slovenskej republiky, ktorý tvrdí, že je príslušný na rozhodnutie, ako aj ten, ktorý svoju príslušnosť odmieta. K návrhu treba pripojiť spisové podklady potrebné pre rozhodnutie Ústavného súdu.

(2) Rozhodnutie Ústavného súdu je v posudzovanej veci pre príslušné orgány Slovenskej republiky záväzné.

ŠTVRTÁ ČASŤ
Záverečné ustanovenia

§ 45

Za činnosť politickej strany alebo politického hnutia, ktoré je v rozpore s ústavným alebo s iným zákonom, sa nepovažuje činnosť zameraná na zmenu takého zákona ústavnými cestami.

§ 46

Zrušujú sa:

1. § 46 zákona SNR č. 80/1990 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady,
2. § 50 zákona SNR č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí.

§ 47

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

1) Ústavný zákon SNR č. 7/1992 Zb. o Ústavnom súde Slovenskej republiky.

2) Čl. 3 ods. 2 ústavného zákona č. 91/1991 Zb. o Ústavnom súde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

3) Čl. 8 ods. 1 písm. g) ústavného zákona č. 91/1991 Zb.

4) Čl. 16 ods. 2 ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb.

5) Čl. 12 ods. 2 a 5 ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb.

6) Čl. 16 ods. 2 písm. b) ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb.

7) Zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch.

8) Zákon č. 412/1991 Zb. o kárnej zodpovednosti sudcov.

9) Zákon č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve.

10) Zákon č. 131/1989 Zb. o Zbierke zákonov v znení zákona č. 426/1990 Zb.
Zákon SNR č. 176/1989 Zb. o vyhlasovaní všeobecne záväzných právnych predpisov a iných opatrení orgánov Slovenskej republiky v Zbierke zákonov.

11) § 39, 122 Občianskeho súdneho poriadku.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.